

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Hajné a soudců JUDr. Jiřího Cidliny a JUDr. Aleny Svátkové v právní věci žalobkyně **PRVNÍ ČESKÁ STAVEBNÍ A OBCHODNÍ, a.s.**, se sídlem Praha 5 – Zbraslav, Elišky Přemyslovny 380, IČ 25640054, zastoupené JUDr. Zdeňkem Juřinou, advokátem se sídlem Praha 9, Krausova 605/6, proti žalovanému **Jaromíru T.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupenému JUDr. Josefem Daniszem, advokátem se sídlem Praha 3, Jagellonská 1, o **zaplacení částky 288.713,-Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. června 2009, č.j. 8 C 352/2007 – 203,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud I. stupně znaleci Zdeňku Barešovi, bytem xxx, přiznal znalečné ve výši 7.324,-Kč a rozhodl, že mu bude vyplaceno po právní moci usnesení prostřednictvím účtárny soudu.

V odůvodnění svého usnesení soud I. stupně uvedl, že ve věci ustanovil znalce podle ust. § 127 odst. 1 o.s.ř. za účelem zpracování znaleckého posudku z oboru ekonomika – stavebnictví. Znalci za zpracování znaleckého posudku podle § 16 a následující vyhl. č. 37/1967 Sb. přiznal požadované znalečné v celkové výši 7.324,-Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání žalobce, který se domáhal jeho zrušení. V odvolání namítal, že znalec přezkoumával cenu na označených fakturách vystavených žalovaným, aniž zatím bylo prokázáno, že si žalobce u žalovaného práce objednal a práce převzal, pokud by částku započítával jako bezdůvodné obohacení, vnesl námitku promlčení. Podle něho o věci mělo být rozhodnuto mezitímním rozsudkem a o znalečném mělo být rozhodnuto až v konečném rozhodnutí o věci samé.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou a že splňuje náležitosti vyžadované ust. § 205 o.s.ř. způsobem vyplývajícím z ust. § 212, § 212a o.s.ř., přezkoumal napadené usnesení soudu I. stupně, aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné.

Z obsahu spisu vyplývá, že usnesením ze dne 6. ledna 2009, č.j. 8 C 352/2007 – 150, soud ustanovil znalcem z oboru ekonomika Zdeňka Bareše, kterému uložil zpracovat písemně znalecký posudek. Znalecký posudek znalec dne 28.5.2009 zpracoval (viz č.l. 161-202 spisu). Za zpracování znaleckého posudku znalec požadoval za studium spisu za 2 hodiny po 350,-Kč 700,-Kč, za konzultaci dne 25.3.2009 za jednu hodinu 200,-Kč, za konzultaci dne 29.4.2009 za jednu hodinu 350,-Kč, za konzultaci dne 20.5.2009 za 2 hodiny po 350,-Kč 700,-Kč, za analýzu cen za 2 hodiny po 350,-Kč 700,-Kč, za vypracování písemného posudku za 12 hodin po 350,-Kč 4.200,-Kč, dále za poštovné 318,-Kč, cestovné (použito MHD) 3x52,-Kč, celkem 7.324,-Kč.

Z ust. § 17, § 18 zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, vyplývá, že znalec má za zpracování znaleckého posudku právo na odměnu podle stanovených sazeb a na náhradu nákladů, které v souvislosti se zpracováním znaleckého posudku vynaložil. Výši odměny a postup při stanovení náhrad upravuje vyhl. č. 37/1967 Sb., a to zejména v ust. § 16, § 25, § 28. Z ust. § 141 odst. 2 o.s.ř. potom vyplývá, že náklady důkazů, které nejsou kryty zálohou, platí stát. O náhradě nákladů zálohovaných státem soud rozhoduje v konečném rozhodnutí (§ 148 odst. 1 o.s.ř., § 151 odst. 1 o.s.ř.).

V posuzovaném případě je věc ve stadiu, kdy znalec z rozhodnutí soudu zpracoval písemný znalecký posudek. Protože znalec má právo na odměnu a náhradu vynaložených nákladů, soud I. stupně musel rozhodnout o tom, jakou částku mu z tohoto důvodu přiznává (§ 17, § 18 zák. č. 36/1967 Sb., § 25 vyhl. č. 37/1967 Sb.). Nelze proto s tímto rozhodnutím vyčkat až do konečného rozhodnutí, jak se dožadoval žalobce, neboť zákon neumožňuje znalci tyto částky po dobu řízení odpírat. V tomto rozhodnutí soud jen určuje, jaká částka znalci náleží, tedy jestli znalec provedl vyúčtování v souladu s právními předpisy, a o tom, z jakým prostředků bude vyplacena, tj. zda bude hrazena státem nebo z účastníky složené zálohy. Z toho také plyne okruh skutečností, které účastník nebo znalec může (důvodně) svým odvoláním napadnout. Účastníkům v této věci žádná záloha nebyla ani vyměřena, soud I. stupně proto musel rozhodnout, že znalečné bude zapláceno státem prostřednictvím obvodního soudu. Tuto skutečnost také žalobce nezpochybňoval. Dále bylo možné zpochybnit požadovanou výši znalečného, tu však žalobce také nijak nezpochybňuje. Odvolací soud po přezkoumání nezjistil, že by znalečné a náhrada vynaložených výdajů byla znalcem účtována v nesprávné výši, tedy v rozporu s cenami uvedenými ve vyhláše či v rozporu s tím, jaké náklady byly skutečně znalcem vynaloženy. Odvolací soud tak shledal napadené usnesení soudu I. stupně věcně správným, proto ho podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

Tímto usnesením tedy bylo rozhodnuto o částce, která bude na znalečném soudem ustanovenému znalci státem vyplacena, čímž státu vzniknou náklady. Náhradu těchto nákladů uloží soud zaplatit neúspěšnému účastníku v konečném rozhodnutí ve věci (§ 148 odst. 1 o.s.ř.). Teprve v tomto konečném rozhodnutí může být zohledněn úspěch účastníků ve věci samé.

Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 13. července 2009

JUDr. Marie Hajná, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení
Lenka Fialová